

Státní okresní archiv Plzeň-sever se sídlem v Plasích

Cech ševců Kožlany

1731–1860 (1886)

Inventář

EL NAD č.: 869

AP č.: 346

Mgr. Eva Němečková, Ph.D.

Plasy 2017

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce archiválií	3
II. Vývoj a dějiny archivního fondu	5
III. Archivní charakteristika archivního fondu	5
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu	6
V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky	7
Seznam použitých pramenů a literatury	8

Přílohy:

Seznam použitých zkratk	9
-------------------------	---

Inventární seznam	10
--------------------------	-----------

I. Vývoj původce archiválií

Cechy vznikaly ve střední a západní Evropě již od konce 11. století. Do Čech byla tato instituce s největší pravděpodobností přinesena německými kolonizátory nejpozději ve 13. století. Nejstarší doklad existence cechu v Čechách pochází z roku 1318, kdy byly potvrzeny artikule pražským krejčím. Cechy vznikaly nejdříve v předních královských městech, následně se šířily do venkovských královských měst a z nich do poddanských. Mezi prvními byly zakládány cechy tzv. silných řemesel, tedy běžné denní spotřeby, jako jsou řemesla potravinářská, oděvní či textilní a kožedělná. V menších městech, ať královských nebo poddanských, se méně početná řemesla často spojovala do tzv. sdružených cechů. Jednalo se zpravidla o řemesla navzájem si podobná (tesaři a truhláři, pekaři a perníkáři atd.), nebo jejichž výrobní procesy na sebe navazovaly (pekaři a mlynáři, koželuzi a ševci atd.).

Cech můžeme chápat jako řemeslnickou korporaci, jejímiž členy museli být všichni řemeslníci a vznikl tehdy, když si příslušníci určitého řemesla začali činit nárok na to, aby jejich společenství získalo vliv i v živnostensko-politické oblasti. Kromě toho se cechy staraly o duchovní život svých členů a zaštiťovaly charitativní aktivity řemeslníků. Každý člen cechu tak měl zajištěno právo na určité příspěvky v případě, že by kvůli nemoci nemohl vykonávat řemeslo, dále měl zaručen cechovní pohřeb. V neposlední řadě cech přispíval na místní kostel (ve větších městech cechy vlastnily oltáře), na chudé do špitálů nebo pomáhal spřáteleným cechům v případě živelných pohrom.

Cech měl jednotnou hierarchii. Na spodní úrovni stáli učedníci, kteří si teprve osvojovali řemeslo. Po předepsané době zhodnotili mistři, jestli chlapci řemeslo zvládli. Tím se vyučili a stali se z nich tovaryši. Ti mohli pracovat u mistra a pomáhat mu se zakázkami, případně se vydat na zkušenou, neboli vandr. Nejvýše stáli cechovní mistři. Na ně byly kladeny největší nároky, jak finanční, kvalitativní, tak i morální. Z mistrů pak byli voleni cechovní starší, kteří reprezentovali cech navenek (jednali s představiteli města, hájili zájmy členů cechu), předsedali cechovní samosprávě, byli zodpovědní za cechovní pokladnici a v ní uložené insignie, artikule, knihy, peníze a osobní doklady členů cechu.

Cech se řídil artikulemi, které upravovaly všechny aspekty cechovního života – od náboženství, chování, přes přijímání nových učedníků a mistrů, po ryze výrobní problémy (kolik lze vyrobit a prodávat na trhu, jaké zboží je možno vyrábět, kolik může mít mistr zaměstnanců atd.). Artikule byly většinou vypracovány samotným cechem nebo převzaty od jiného cechu a následně potvrzovány vrchností.

Krizovým momentem se pro cechy stal rozmach manufaktur na přelomu 17. a 18. století a následná industrializace v 19. století. Některých oborů se vznik manufaktur zásadně nedotknul, nejvíce na něj doplatila především textilní a kovozpracující řemesla. Cechy byly soudobými ekonomy kritizovány pro svoji zkostnatělost a lpění na tradicionalistických postupech. Proto byl už v roce 1731 vydán Generální cechovní patent a o osm let později (1739) Generální cechovní artikule. Dle nich byly cechy rozděleny podle velikosti měst do čtyř tříd a v rámci jednotlivé kategorie se sjednotily nejen jejich artikule, ale také poplatky. V takové podobě cechy v českých zemích existovaly až do poloviny 19. století, kdy bylo císařským patentem č. 227 říšského zákona ze dne 20. prosince 1859 cechovní sdružení s účinností od 1. května následujícího roku zcela zrušeno. Jakousi náhradou za cechy se stala řemeslná živnostenská společenstva, která převzala část cechovních pravomocí.

Kožlany byly původně majetkem panovníka. Patřily ke královskému zboží, ale byly často propůjčovány různým vrchnostem. V roce 1351 byly povýšeny na městečko, od poloviny 15. století do počátku 17. století náležely k týřovskému panství. Roku 1601 je trvale zakoupil Jan Týřovský z Ensidle a už zůstaly součástí panství Chříč.

K počátkům cechů, potažmo řemeslné výroby, v Kožlanech není příliš informací. K roku 1313 byli v rámci vysazovacího privilegia rychtáři Bartoňovi a jeho nástupcům za práci postoupeni kromě jiného i rybář, kovář a švec se svými dvory.¹ Privilegium Karla IV. z roku 1351 povolovalo Kožlanům provozovat v úterý týdenní trh a především jim garantovalo mílové právo.² Z toho lze soudit, že se v městečku již v této době vyskytovala pokročilejší řemeslná výroba, ale mluvit o ceších by bylo předčasné. Jaroslav Janata i Jan Dyk sice uvádějí povolení pro čtyři cechy, konkrétně řezníky, ševce, tkalce a hrnčíře, ale tuto informaci se nepodařilo potvrdit.³ Význam řemesel v Kožlanech stoupl během 15. a 16. století. Mimo jiné Vladislav II. Jagellonský v roce 1472 povolil stavbu pivovaru.⁴ Další zmínku o zdejších řemeslnících nalezneme ve smlouvě mezi Kožlanskými a Janem Adamem z Nostic na Kounově z roku 1590. Na náhradu škody po krupobití si toho roku Kožlanští vypůjčili 13 korců žita. Mezi měšťany byli uváděni také švec Tůma Bryda, kovář Marek, mlynář Urban a krejčí Dlouhý.⁵

O další pozvednutí kožlanského obchodu se pokusil Jan Týřovský, který v roce 1604 zažádal o rozšíření výročních trhů na čtyři. Jan bohužel pět let nato zemřel a jeho prosba byla odložena. Jeho dědic a nástupce Jindřich Jakub Týřovský vymohl až v roce 1612 zavedení dvou osmidenních jarmarků s počátkem na sv. Vavřince a sv. Matouše. Kožlany se tak staly spolu s nedalekými Kralovicemi prosperujícím obchodním střediskem regionu.

Devastující byla pro Kožlany a tamní řemesla třicetiletá válka. Během ní prošlo městečkem několik armád. Ocitlo se tak na hranici chudoby, zpusťlo v něm přes 20 domů. Podle Soupisu poddaných podle víry žili v Kožlanech převážně chalupníci, hospodáři nebo podruzi. Nejsou zde kromě dvou mlynářů uvedena žádná řemesla. Městská rada totiž u nikoho nezaznamenala profesi. Berní rula uvádí v Kožlanech 60 stavení. Mezi jejich vlastníky jsou zmiňováni také řemeslníci: tři ševci, dva pekaři a po jednom kováři, tesaři, řezníkovi, hrnčíři, sládkovi, krejčím, kožešníku, provazníku a sedláři. V roce 1672 potvrdil dosavadní výsady a trhy Leopold I. Dle údajů v tereziánském katastru měli největší zastoupení hrnčíři a tkalci, ale kromě nich se zde vyskytovali i řezníci, ševci, kováři, pekař, zedník, kolář nebo puškař.

Kožlany se z válek a prodělaných požárů (1768, 1773 a 1789) vzpamatovávaly velice těžko. Navzdory tomu se město proslavilo právě svou řemeslnou výrobou. Vynikali ševci, hrnčíři a tkalci. Roku 1808 působilo v městečku sedm cechů, o 23 let později se jejich počet zvýšil na osm. Sommer ve svém popisu z roku 1845 uvádí v Kožlanech 27 tkalců, 12 hrnčířů.

---

¹ EMLER, Josef (ed.). *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae III*. Praha 1890, č. 132, s. 55.

² Purkrabí z Angerbachu měl hlídat, aby nikdo míli od městečka nechodil na jiné trhy než do Kožlan. HAAS, Antonín (ed.). *Codex iuris municipalis IV./1*. Praha : ČSAV, 1960, č. 423, s. 150.

³ JANATA, Jaroslav. Město řemesel, živností a obchodu. *Vlastivědný sborník okresu Rakovnického s Královským a Kralovickým a Manětínským*, 1932, roč. 2, č. 1, s. 71. Zde navazuje na starší dílo Jana Dyka z roku 1886, který tuto skutečnost uvedl. DYK, Jan. *Popis politického okresu Kralovického*. Rakovník : AGROSCIENCE, 2011, s. 101. (reedice)

⁴ HAAS, Antonín (ed.). *Codex iuris municipalis IV./2*. Praha : ČSAV, 1960, č. 423, s. 150.

⁵ KOČKA, Václav. *Dějiny politického okresu Kralovického – díl I*. Kralovice, 1930, s. 383.

Dále se zde konaly čtyři výroční trhy, týdenní trh v úterý, který se údajně již nedržel. Na jarmarcích bylo až 40 krámků a 150 stánků, přičemž nejprodávanější byly textilní výrobky.

Ševcovství patřilo mezi první řemesla, která se začala sdružovat. Není zcela jisté, kdy v Kožlanech tento cech vznikl. Vyobrazení na cechovní pečeti (viz dále) by mohlo napovídat o založení na přelomu 16. a 17. století. Muselo se jednat o významnější a početnější cech. V opačném případě by byl sloučen s jiným řemeslem.

Vzhledem k počtu obyvatel samotných Kožlan je vysoce pravděpodobné, že do cechu patřili i ševci z okolních vsí, kteří nemohli vytvořit vlastní cech. Kvůli existenci ševcovského cechu v Kralovicích mohla být územní působnost kožlanského orientována spíše na severovýchod. Mezi lety 1830–1840 se počet mistrů pohyboval kolem 70. V následujících letech klesl zhruba o 20 osob a ve druhé polovině 19. století cech sdružoval kolem 60 mistrů. Písemnosti cechu plynule přecházejí pod spolkovou agendu a není patrný výraznější mezník mezi agendami. Přesto četnost zápisů ubývá.

II. Vývoj a dějiny archivního fondu

V době existence cechů bývaly jejich důležité písemnosti ukládány v cechovní truhlici, kterou si předávali cechmistři. Po ukončení činnosti cechů přebírala jejich agendu nově vzniklá živnostenská společenstva. Následně byly dokumenty přeneseny na kožlanskou radnici, kde bylo utvořeno speciální oddělení v městském archivu přímo pro cechy, tzv. cechovní archiv. Zde byl proveden první soupis. Dokumenty byly rozděleny na knihy a spisový materiál, který byl ještě rozčleněn na dílčí celky. Všechny složky dostaly přiřazenou signaturu a byly evidovány v rejstřících.

Není jasné, kdy byly do SOkA Plzeň-sever dokumenty získány. Ke dni 16. září 1996 je datován dodatečný zápis o přijetí archiválií pod přírůstkovým číslem 1117/1996, podle kterého Místní národní výbor v Kožlanech předal do archivu 11 knih a 1 fascikl spisů. Protokol se nedochoval.

III. Archivní charakteristika archivního fondu

Archivní fond provizorně uspořádal v roce 1996 Karel Rom a v roce 2003 vypracovala Kateřina Nová prozatímní soupis. Během generální inventury byl k 13. červnu 2013 upřesněn časový rozsah a metráž fondu. Pořádání a inventarizace proběhly na základě vyhlášky č. 645/2004 Sb., dále bylo přihlédnuto k současným pravidlům pro zpracování archivního materiálu (Metodické návody a instrukce pro zpracování archivního materiálu. SAP X, 1960, č. 2, s. 215–310), k Metodickému pokynu ředitele SOA v Plzni pro zpracování archiválií a tvorbu archivních pomůcek č. j. SOAP/060-0767/2010 včetně jeho dodatku č. j. SOAP/060-1300/2014 a k Metodickému návodu č. 1/2013 odboru archivní správy a spisové služby Ministerstva vnitra, kterým se vydávají nová základní pravidla pro zpracování archiválií.

Během inventarizace byly archiválie rozčleněny na úřední knihy, spisový a účetní materiál. Archivní fond obsahuje 13 evidenčních jednotek – 11 úředních knih a 2 kartony o celkovém rozsahu 0,22 bm. Při inventarizaci nedošlo k vnitřní skartaci, pouze k přeřazení několika archiválií do nově vzniklého archivního fondu Společenstvo smíšených různých živností Kožlany (EL NAD 1338), č. j. SOAP/060-146/2017 ze dne 10. dubna 2017, čímž

došlo ke zpřesnění časového rozsahu fondu. Do inventárního seznamu byly zaneseny původní signatury, které byly písemnostem přiděleny v kožlanském městském archivu.

Fond Cech ševců Kožlany zahrnuje materiály z časového rozmezí 1731–1860 (1886). Z roku 1731 pochází exemplář Generálního cechovního patentu a Generálních cechovních artikulí. Posteriora tvoří zápisy v cechovních knihách, v jejichž agendě pokračovalo společenstvo.

Fond je tvořen sedmi úředními knihami a čtyřmi účetními knihami. Kromě toho se ve fondu nachází doprovodné účty cechu a spisový materiál, který obsahuje korespondenci s nadřízenými úřady a písemnosti osobní povahy učedníků, tovaryšů a mistrů.

Jazykem archiválií je čeština, pouze u korespondence s nadřízenými úřady, u výučních listů, vandrovních knížek a povolení vrchnosti je použit německý jazyk. Všechny materiály jsou ve vyhovujícím stavu, pouze okraje listů knih jsou poškozeny, ale čitelné. Kniha inv. č. 3 má rozlepené desky, které tvoří přehled školní docházky z roku 1750 a blíže neurčený notový zápis.

Cech vlastnil také praporec, jehož koupě je doložena k roku 1828, kdy za něj cech zaplatil 45 zlatých a 51 krejcarů. Je uložen ve sbírkách Muzea a galerie severního Plzeňska v Mariánské Týnici. Nedochovalo se cechovní pečeti, ale z otisků na výučních listech lze jeho podobu rekonstruovat. Mělo oválný tvar o průměru 25 mm. V horní polovině byl vyobrazen sv. Vavřinec s rožtem a palmovým listem, pod ním v gotickém štítu dvě vysoké boty s částí nabíraných nohavic podle španělské renesanční módy.⁶ V horních dvou třetinách obvodu pečeti byl nápis MIESTECKU : KOZLAN, ve spodní části rostlinný motiv.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu

Archivní materiály fondu Cech ševců Kožlany mají vysoký výpovědní potenciál. Umožňují nahlédnout do fungování organizace, společnosti a odkrýt vzájemné sociální vazby. Ve fondu převažují materiály z období po roce 1830. Dochované písemnosti tak dovolují sledovat život cechu v době jejich upadajícího významu. Lze získat určitou představu o rodinných vztazích mezi mistry a učedníky, o poplatcích za vstup do cechu na sklonku samotné cechovní existence, případně ze kterých okolních vsí vstupovali učedníci do učení. S výučními listy, městskými knihami či matrikami je možné částečně rekonstruovat kožlanskou společnost na konci 18. a po celé 19. století. Tři vandrovní knížky ukazují příklady řemeslné migrace v polovině 19. století.

Úřední knihy (inv. č. 3–6) představují klasické cechovní knihy, do kterých se evidovali nově přijatí učedníci, vyučení tovaryši a mistři vstupující do řemesla. Do knihy se zapisovalo jméno učedníka, jméno mistra, případně otce, odkud pocházel, zda se náležitě choval a kolik má zaplatit do cechovní pokladnice. Obdobně při přijímání mistra se musely popsat všechny náležitosti, včetně finanční částky, kterou platil do cechovní pokladnice.

Cechovní účty se ve spisové formě dochovaly v takřka souvislé řadě z let 1768–1834. Na ně pak navazují účetní knihy, které mapují cechovní příjmy a výdaje do 80. let 19. století. Kromě toho obsahují seznam dlužníků cechu. Mezi hlavní příjmy cechu patřily pravidelné

---

⁶ Tato španělská móda se dostala do Čech v poslední třetině 16. století. WINTER, Zikmund. *Dějiny kroje v zemích českých II*. Praha : Knihtiskárna F. Šimáčka, 1894, s. 476.

kvartální poplatky členů cechu, poplatky žadatelů o vstup do cechu a pokuty. Výdaje byly tvořeny platbami za mše, příspěvky na chudé mistry, na podporu postižených přátelských cechů (po požáru, povodni atd.), platbami cechmistrům za jejich vedení počtů (účetnictví), platem písaři či náklady na cechovní oslavy.

Spisový materiál obsahuje výuční, tovaryšské a mistrovské listy z let 1768–1860, povolení od vrchnosti ke vstupu do učení, korespondenci s nadřízenými úřady a vnitřní spory v cechu, vše z 19. století.

V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky

Inventarizaci archivního fondu spolu s vypracováním inventáře provedla v červnu 2016 ve Státním okresním archivu Plzeň-sever se sídlem v Plasích archivářka Mgr. Eva Němečková, Ph.D. Čistopis inventáře byl dopracován v květnu 2017.

Plasy 19. 5. 2017

.....
Mgr. Eva Němečková, Ph.D.

Seznam použitých pramenů a literatury

Prameny

SOkA Plzeň-sever se sídlem v Plasích, fond *Cech kovářů a s ním sjednocených řemesel Kožlany*

SOkA Plzeň-sever se sídlem v Plasích, fond *Archiv města Kožlany /nezpracováno/*

Literatura

DYK, Jan. *Popis politického okresu Kralovického*. Rakovník : AGROSCIENCE, 2011.

EMLER, Josef (ed.). *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae III*. Praha, 1890.

HAAS, Antonín (ed.). *Codex iuris municipalis IV./2*. Praha : ČSAV, 1960.

CHALUPA, Aleš – LIŠKOVÁ, Marie – NUHLÍČEK, Josef – RAJTORAL, František. *Tereziánský katastr český, svazek 2*. Praha : Archivní správa Ministerstva vnitra, 1966.

JANÁČEK, Josef. *Přehled řemeslné výroby v českých zemích za feudalismu*. Praha : SPN, 1963.

JANATA, Jaroslav. *Město řemesel, živností a obchodu. Vlastivědný sborník okresu Rakovnického s Křivoklátským a Kralovicka s Manětínskem*, 1932, roč. 2, č. 1, s. 70–72, 81–84.

KOČKA, Václav. *Dějiny politického okresu Kralovického – díl I*. Kralovice, 1930.

NĚMEČKOVÁ, Eva. *Cechy královských měst severozápadních Čech v raném novověku* [tiskem nepublikovaná disertační práce]. Ústí nad Labem : Filozofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, Katedra historie, 2015.

PAZDEROVÁ, Alena (ed.). *Soupis poddaných podle víry z roku 1651 – Rakovnicko*. Praha : Státní ústřední archiv v Praze, 1996.

PELANT, Jan. *Města a městečka západočeského kraje*. Plzeň : Západočeské nakladatelství, 1984.

SOMMER, Johann Gottfried. *Das Königreich Böhmen – Rakonitzer Kreis*. Praha, 1845.

WAGENKNECHT, Josef. *Krejčí v Praze od založení města až do dnešní doby*. Praha, 1932.

WINTER, Zikmund. *Dějiny kroje v zemích českých II*. Praha : Knihkárna F. Šimáčka, 1894.

TÝŽ, *Dějiny obchodu a řemesel v Čechách v XV. a XVI. století*. Praha : Akademie císaře Františka Josefa pro vědu, slovesnost a umění, 1906.

TÝŽ. *Řemeslnictvo a živnosti XVI. věku v Čechách*. Praha : Akademie císaře Františka Josefa pro vědu, slovesnost a umění, 1909.

Seznam použitých zkratk

AP	archivní pomůcka
bm	běžný metr
čes.	česky
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
ev. jedn. č.	evidenční jednotka číslo
fol.	folio
inv. č.	inventární číslo
kar	karton
MV	Ministerstvo vnitra
něm.	německy
ř. z.	říšský zákoník
SAP	Sborník archivních prací
Sb.	Sbírka zákonů a nařízení
sign.	signatura
SOA	Státní oblastní archiv
SOkA	Státní okresní archiv
ukn	úřední kniha

Inventární seznam

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn. č.
I. Knihy				
1	Ř. 6	Generální cechovní artikule Čes., 21 x 32 cm, papírové desky, 20 fol.	1731–1739	ukn 1
2	Ř. š. I. 2	Patentní kniha (Patentní kniha od roku 1799 pro pořadek ssewczowskeg) Čes., něm., 21,5 x 35,5 cm, sešit, bez desek, 4 fol.	1799–1828	ukn 2
3	Ř. 19	Kniha přijetí nových mistrů a učedníků (I. díl: Kniha mystrowska pocziweho porzadku rzemesla ssefczowskeho pro przigimani mystruw do plnosti czeleho czechu tehož rzemesla gak ktereg mystr po kterym porzadnie przistupuge, kolikereho dne a roku przigateg byl wiedieti mocni muže gak nasleduge nowie wyhotowena kniha byla dne 20. Nov. 1769) (II. díl: Kniha uczedlniczka na przigimani do uczeni, a tez za wyuczenau dawani rzemesla ssewczowskeho plnosti celeho czechu tehož rzemesla gak ktereg uczedlnik po kterym porzadnie przistupuge, kolikereho dne a roku przigateg byl wiedieti mocni muže gak nasleduge nowie wyhotowena kniha byla dne 20. Nov. 1769) Čes., 21,5 x 35 cm, papírová vazba, 106 fol.	(1742) 1769–1831	ukn 3
4	Ř. 20	Mistrovská kniha (Mistrowska kniha rzemesla Sewcowskeho w Kozlanech A ^o 1830) Čes., 21,5 x 33,5 cm, papírová vazba, 49 fol.	1830–1858 (1874)	ukn 4
5	Ř. 22	Kniha přijatých učedníků (Kniha uczedlnicka při po: pořatku Rzemesla Sewcowskeho w Kozlanech A ^o 1830) Čes., 21,5 x 34 cm, papírová vazba, 29 fol.	1830–1859 (1879)	ukn 5

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn. č.
6	Ř. 21	Tovaryšská kniha (Towarisstcka kniha po: Rzemesla Sewcowskeho w Miesteczku Kozlanech A ⁰ 1830) Čes., 21 x 34 cm, papírová vazba, 58 fol.	1830–1859 (1879)	ukn 6
7	Ř. š. I.	Protokolní kniha (Protokolni kniha pro poczestny porzadek Rzemesla Sewcowskeho od 1. Ledna 1830 Roku zacznouc) Čes., 22 x 35,5 cm, sešit, bez desek, 10 fol.	(1825) 1830–1846 (1875)	ukn 7

II. Spisy

1. Písemnosti celého cechu

8	Ř. š. I.	Korespondence s jinými cechy	1793, 1826	kar 1
9	Ř. š. I.	Oznámení od představených cechu	1835–1853	kar 1

2. Písemnosti jednotlivých členů cechu

2.1. Učedníci

10	Ř. š. III.	Výuční listy	1768–1860	kar 1
11	Ř. š. VIII.	Vysvědčení o docházce do opakovacího vyučování	1816–1860	kar 1
12	Ř. š. VI.	Povolení vrchnosti ke vstupu do učení	1817–1848	kar 1
13	Ř. š. I.	Žádost o výuční list	1824	kar 1

2.2. Tovaryši

14	Ř. š. IV.	Tovaryšské listy	1769–1828	kar 2
15		Vandrovní knížky	1831–1850	kar 2

2.3. Mistři

16	Ř. š. V.	Mistrovské listy	1815–1858	kar 2
17	Ř. š. VII.	Svolení vrchnosti k udělení mistrovství	1822–1846	kar 2
18	Ř. š. I.	Žádosti o mistrovství	1833–1846	kar 2
19	Ř. š. I.	Vyrozumění představeného úřadu o sporu mezi Františkem Wožechem a Peregrinem Hoppem	1836–1841	kar 2
20	Ř. š. I.	Vyřízení pozůstalosti po Augustýnu Steinovi	1850	kar 2

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn. č.
III. Účetní materiál				
1. Knihy				
21	Ř. 23	Účetní cechovní kniha (Kniha pro Auczty Rok po roku skladagicy při poczestnem porzadku Rzemesla ssewcowskeho w Miestecku Kozlanech pro A ⁰ 1830) Čes., 20,5 x 34 cm, papírová vazba, 59 fol.	1830–1860	ukn 8
22	Ř. 24	Účetní cechovní kniha (Manual cechovni pro poczestneg porzadek ssewcowskii w Kozlanech zacznouc od Roku 1842 od 1. Ledna) Čes., 22 x 35 cm, sešit, bez vazby, 11 fol.	1842–1847	ukn 9
23	Ř. 25	Účetní cechovní kniha (Protokolni kniha pro przigmy, wydani a rozliczne gednani pocztiweho porzadku Ssewcowskeho zacznouc od Roku 1848 dne 1. Ledna) Čes., 22 x 36 cm, sešit, bez vazby, 22 fol.	1848–1860 (1866)	ukn 10
24	Ř. 26	Kvartální rejstřík Čes., 10,5 x 35,5 cm, sešit, bez vazby, 42 fol.	1830–1858 (1886)	ukn 11
2. Účty				
25	Ř. š. II.	Počty cechu	1768–1860	kar 2
26	Ř. š. I.	Stvrzenky	1837–1849	kar 2
27	Ř. š. I.	Výtky k vyúčtování	1842–1843	kar 2
28	Ř. š. I.	Záznam inventury	1848	kar 2

Název archivní pomůcky:	Cech ševců Kožlany
Značka archivního fondu:	CŠ Kožlany
Časové rozmezí:	1731–1860 (1886)
Počet evidenčních jednotek:	13 (11 úředních knih, 2 kartony)
Počet inventárních jednotek:	28
Rozsah v bm:	0,22
Stav ke dni:	19. 5. 2017
Zpracovatel archivního fondu:	Mgr. Eva Němečková, Ph.D.
Zpracovatel archivní pomůcky:	Mgr. Eva Němečková, Ph.D.
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	4
Schválil:	Mgr. Martina Matušková dne 19. 5. 2017 – č. j. SOAP/060-209/2017